

Iniciativa promou l'alternativa

Iniciativa per Catalunya oficialitzarà en la seva propera assemblea nacional la voluntat d'impulsar una alternativa unitària d'esquerres a Catalunya. La ponència política proposa també una remodelació de la direcció que lidera Rafael Ribó.

La IV assemblea nacional d'Iniciativa per Catalunya, prevista per al mes de novembre vinent, segellarà la voluntat de la formació liderada per Rafael Ribó d'impulsar una alternativa unitària d'esquerres per aconseguir una nova majoria a les eleccions autonòmiques del 1999. Aquest és el principal objectiu polític que defensa la ponència que ha elaborat la direcció d'IC i que en principi, la comissió política nacional d'aquest proper dissabte, 6 de juliol, ha d'aprovar. Internament, la ponència defensa l'inici d'una nova etapa al si d'Iniciativa, que passarà per una direcció renovada, que integri diferents sectors de la federació, inclosos aquells que mantienien una actitud crítica amb l'actual direcció. Malgrat aquest fet, la direcció que encapçala Ribó es podria trobar amb una llista alternativa, promoguda pels sectors d'IC propers a Julio Anguita.

La ponència política, redactada a tres mans per Rafael Ribó, Joan Saura i Jordi Guillot, assumeix explícitament la voluntat d'Iniciativa de promoure i treballar per endegar un procés de confluència de les esquerres catalanes per intentar arrabassar a CiU la seva actual majoria. "L'objectiu principal d'aquesta assemblea és definir l'estratègia política per tal de fer possible una majoria social i política alternativa al 1999". En la seua anàlisi sobre la situació actual, IC afirma que CiU és un "projecte polític en decliu" que anirà perdent suport social i electoral per causes

diverses. Entre aquestes causes s'assenyala principalment el pacte CiU-PP, tant per les seves repercussions econòmiques i socials, com les repercussions que pot tenir entre l'electorat nacionalista, "incòmode" amb l'acord, i l'efecte legitimador que té del PP de Catalunya, que deixa de ser l'"enemic principal de Catalunya que alguns varen presentar". El text també assenyala com a causes de

respongui a la necessitat de canvis profunds, també, en els valors ètics i morals sobre els quals s'ha desenvolupat l'acció de govern de CiU".

Avis al PSC. La ponència adverteix, però, que aquesta nova majoria no es pot aconseguir sense respectar la pluralitat de l'esquerra, i avisa al PSC —sense citar-lo directament— que aquest objectiu tampoc no el pot aconseguir un sol partit. IC reconeix que hi ha diferències "reals" entre el PSC, IC i ERC, diferències que "no desapareixeran ni seran absorbides", però que malgrat tot no fan impossible un punt de trobada comú sempre que cada partit superi algunes actituds. En el cas del PSC, es critica la concepció de "casa comuna" de tota l'esquerra. En el cas d'ERC, la concepció del "pal de paller" de tot el procés, i en el cas de la mateixa IC, com a autocrítica, la concepció de ser "l'esquerra en exclusiva". La segona crítica que hi ha a la ponència referida als socialistes catalans és el retret per haver donat preferència als acords amb CiU, en lloc d'acostar-se a les formacions d'esquerra.

Però la nova alternativa que planteja Iniciativa va més enllà dels partits polítics, i requereix també una articulació social i cultural que mobilitzi també, més enllà dels partits, el moviment sindical, feminista o ecologista, necessària per "consolidar un estat d'opinió social majoritari que evidenciï la necessitat de l'alternativa". La ponència proposa per exemple, pro-

IC adverteix que aquesta nova majoria no es pot aconseguir sense respectar la pluralitat de l'esquerra o des d'un sol partit.

l'afebliment del projecte de CiU el seu funcionament "hiperpersonalitzat" al voltant de la figura de Jordi Pujol —rendible electoralment fins ara però irrepètible en el futur— i les tensions constants entre CDC i UDC.

Després d'enumerar aquests factors, i de fer un balanç negatiu dels setze anys d'acció de govern de la coalició nacionalista, la federació que lidera Ribó defensa que la situació actual exigeix la creació d'una "nova majoria que rellevi el nacionalisme conservador i que

moure la unitat d'acció de les centrals sindicals majoritàries, UGT i CCOO, o, en un altre nivell, crear "punts de trobada" arreu de Catalunya que reunixin els sectors progressistes de cada localitat. En l'àmbit polític, advoca per iniciar ja des d'ara mateix una col·laboració permanent al Parlament.

La renovació interna. El segon aspecte que emfasitza la ponència d'Iniciativa és la reforma interna i la reestructuració de la direcció.

Aquesta és una necessitat que ha assumit l'equip en-

capçalat per Ribó, per mirar de superar les tensions internes que arrossega la federació des de fa mesos, accentuades pel mal resultat de les eleccions generals. Diversos sectors d'IC havien mostrat en els darrers temps la seva disconformitat tant amb la línia política de Ribó, com amb la manera de dur la direcció. Les crítiques, provinents majoritàriament del sector anomenat "lobby dels alcaldes", propugnaven substituir la política d'hostilitat i enfrontament sistemàtic contra els socialistes per una política de col·laboració entre les esquerres.

La ponència, a més de recollir i oficialitzar aquest tomb estratègic favorable al diàleg entre les forces progressistes, fa autocrítica i admet haver mantingut "certs tics regressius de la nostra cultura política, que no tan sols han introduït sectarisme i maniqueisme en els nostres plantejaments, com l'afirmació que som l'única es-

querra, sinó que ens han fet equivocar en les nostres estratègies polítiques".

L'altra crítica que es feia a la direcció apuntava que era excessivament tancada i que no recollia totes les sensibilitats. Ara, la ponència que presentarà Ribó aquest disabte a la comissió política nacional

també conté una proposta de modificació de la direcció amb l'objectiu d'aconseguir una major "corresponsabilització" dels diferents sectors. L'objectiu de l'actual direcció és integrar nous membres a la comissió permanent i "tapar" les esclotxes que té l'actual majoria configurada al voltant de Rafael Ribó. Els únics que quedarien fora del nou consens serien els anomenats *anguitistes*, agrupats en la Plataforma d'Esquerres.

En l'actualitat la direcció d'IC l'ostentava formalment la comissió permanent, però el seu gran nombre d'assistents, gairebé una seixantena, la feia inoperant i provocava que la direcció real l'exercís el secretariat polític, un òrgan més reduït i fidel, on a més de Ribó, hi ha Jordi Guillot, Joan Saura, Jaume Bosch, Imma Mayol, Quim Mestre i altres membres de l'aparell del carrer de Ciutat, seu nacional d'IC.

La intenció de la direcció d'IC és tornar a donar un perfil més tècnic que polític al secretariat i reforçar el paper de la comissió permanent, donant-li més rellevància. I si és possible, reduir els seus membres. La ponència, en l'apartat dedicat a la reestructuració de la direcció, recull el "sobredimensionament" de la permanent, reconeixent que li ha restat eficàcia. També es recull com error la decisió de Ribó, avalada en el seu moment per la comissió política nacional, d'encapçalar la llista a les eleccions generals de l'any 93, per les dificultats que va introduir a la direcció de la federació.

Les diferències entre Rafael Ribó (esquerra) i Joan Saura (dalt) van fer pensar a Izquierda Unida que el segon podria presentar una candidatura contra l'actual president d'IC.

Aquesta possibilitat ha quedat descartada, ja que Saura és coautor de la ponència oficial, al costat de Ribó.

Izquierda Unida: "Ribó llegeix massa premsa italiana"

Izquierda Unida mira amb força recel la proposta d'Iniciativa per Catalunya d'impulsar un acostament entre les esquerres. Quan Rafael Ribó va formular la seva proposta personalment, en el marc d'una conferència al Palau de la Música, Julio Anguita ja va advertir que si aquestes tesis eren assumides oficialment per Iniciativa per Catalunya, Izquierda Unida es reservava el dret a revisar les seves relacions amb el soci català. Ara, les tesis de Ribó han quedat plasmades en la ponència política de la IV assemblea nacional, i per tant previsiblement seran aprovades per una majoria àmplia de la federació. De moment, i fins a l'hora de tancar aquesta edició, Izquierda Unida no s'havia pronunciat oficialment sobre el contingut la ponència. De fet, tot i que el text ja circulava pels despatxos de la seu federal de Madrid, oficialment la ponència d'IC no havia arribat a Izquierda Unida.

La direcció d'IU creu que la proposta de Ribó, i ara d'IC, és ambigua, poc creïble i excessivament emmirallada en l'experiència de l'Ulivo italià. Manuel Monedeo, membre de l'executiva d'IU, considera que hi ha un error de partida en el plantejament d'IC: "es planteja un acostament al partit socialista com si el culpable de la distància actual fos Izquierda Unida, quan les diferències no vénen de les males relacions, o pel sectarisme d'un dirigent, sinó que tenen les seves causes en la política practicada pel govern socialista". Sense una clarificació prèvia d'aquestes "causes" de l'actual allunyament, qualsevol proposta d'acostament entre les esquerres és segons Monedeo, "una operació merament cosmètica o electoralista que la gent no creurà". La direcció d'Izquierda Unida defensa una "recomposició" de la unitat entre les esquerres, i rebutja qualsevol operació que arribi fins al

centre. IU veu en aquest aspecte una "ambigüitat calculada" de Ribó. IU defensa exclusivament una unitat "de l'esquerra enfront de la dreta" i rebutja "una aliança de les esquerres en un marc que convergeixi fins al centre".

ARXIU / VICENT A. JIMÉNEZ

Julio Anguita. Va advertir que si IC assumia les tesis de Ribó, IU es replantejaria les relacions.

Izquierda Unida retreu a Rafael Ribó el tomb polític que ha impregnat personalment a IC. En aquesta línia Monedeo recorda la "màxima convergència" de Ribó amb el grup parlamentari d'IU al Congrés durant els anys en què va ser diputat a Madrid i li retreu que ara hagi canviat. "Ribó llegeix massa premsa italiana", ha assegurat el dirigent d'IU, que creu que el líder d'IC "hauria de crear alguna cosa pròpia, i no apuntar-se sempre a l'última moda italiana". En canvi, IU té interès a remarcar la sintonia que hi ha amb l'actual cap de files d'IC al Congrés, Joan Saura, que Monedeo qualifica de "diputat esplèndid".

Malgrat aquestes diferències, Izquierda Unida no creu que els continguts de la ponència alterin l'actual marc de relacions amb IC, que consideren satisfactori però també millorable. La ponència d'Iniciativa per Catalunya passa de puntetes sobre el tema de les relacions amb IU, apel·lant genèricament a la voluntat de profunditzar les relacions entre ambdues organitzacions des de la seva respectiva sobirania. Amb tot, la ponència reconeix que hi ha hagut discrepàncies en alguns moments i que hi ha "aspectes no satisfactoris" de la relació amb IU que caldrà superar però no concreta ni quins són, ni com superar-los. La direcció d'IC considera ara per ara prioritari impulsar l'alternativa d'esquerres i deixar que la relació amb IU la vagin determinant els esdeveniments, sense tocar gaire cosa per no crispar més la relació. **P. M.**

Si l'equip de Ribó supera la votació d'aquest dissabte sense problemes, com és de preveure, començarà la negociació dels noms de la federació es puguin sentir còmodes en la comissió permanent que surti de l'assemblea de novembre. L'ampliació d'aquest organisme anirà en una doble direcció: augmentar la representació de l'anomenat grup dels alcaldes, amb la incorporació de noms com Francesc Baltasar o Antoni Farrés, i segonament, millorar la presència de dirigents emergents a les comarques allunyades de l'àrea industrial, tradicionalment poc representades a la direcció. En aquest grup destaca el nom de Joan Boada, de Girona.

Ribó vol arribar al mes de novembre havent recollit el màxim de consens possible, per evitar-se ensurts i per afrontar una possible llista alternativa promoguda pel sector pròxim a les tesis d'Anguita. Aquest sector podria llançar una candidatura alternativa a Ribó—seria la primera assemblea nacional d'IC amb dues llistes— però de moment té un problema de cartell. No hi ha cap líder destacat d'IC que vulgui jugar aquesta carta. L'únic nom que podria abanderar aquest sector és el de Francesc Lucchetti, però encara no hi ha res confirmat.

El paper de Saura. Algun sector d'Izquierda Unida havia arribat a preveure la possibilitat que Joan Saura encapçalés una candidatura d'oposició a Ribó, aprofitant les diferències que han mantingut ambdós dirigents darrerament. Madrid va veure en Saura—reforçat durant la darrera campanya electoral— un hipotètic aliat lleial contra les constants insubordinacions de Ribó (vegeu el quadre) que podria agrupar tots els sectors descontents i el de la Plataforma. Aquesta possibilitat ha quedat taxativament descartada. L'exemple més evident és que Saura és un dels tres autors de la ponència oficial que es presentarà a l'assemblea de novembre.

Pere Martí